

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 6C/85/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612205569
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Matulayová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3612205569.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudcom JUDr. Evou Matulayovou, PhD., v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zastúpeného : Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod č.k. 6C/85/2012 z a m i e t a.

II. Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod č.k. 6C/97/2012 z a m i e t a.

III. Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod č.k. 5C/73/2012 z a m i e t a.

IV. Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod č.k. 3C/92/2012 z a m i e t a.

V. Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod č.k. 4C/58/2012 z a m i e t a.

VI. Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod č.k. 6C/72/2012 z a m i e t a.

VII. Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod č.k. 6C/93/2012 z a m i e t a.

VIII. Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod č.k. 5C/89/2012 z a m i e t a.

IX. Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod č.k. 5C/83/2012 z a m i e t a.

X. Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod č.k. 5C/90/2012 z a m i e t a.

XI. Odporcovi náhradu trov konania proti navrhovateľovi súd n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 domáhal proti odporcovi zaplataenia sumy 690,27 € z titulu majetkovej škody a z titulu nemajetkovej ujmy sumy 138,05 € pod sp. zn. 6C/85/2012, návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 v konaní sp. zn. 4C/58/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 3.766,77 € a nemajetkovej ujmy vo výške 753,35 €, návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 v konaní sp. zn. 3C/92/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 3096,19 € a nemajetkovej ujmy vo výške 619,24 €, návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 v konaní sp. zn. 5C/83/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 1.363,36 € a nemajetkovej ujmy vo výške 272,67 €, návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 v konaní sp. zn. 5C/90/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 3323,89 € a nemajetkovej ujmy vo výške 664,78 €, návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 v konaní sp. zn. 5C/89/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 758,75 € a nemajetkovej ujmy vo výške 151,75 €, návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 v konaní sp. zn. 5C/73/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 1944,29 € a nemajetkovej ujmy vo výške 388,86 €, návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 v konaní sp. zn. 6C/93/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 756,08 € a nemajetkovej ujmy vo výške 151,22 €, návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 v konaní sp. zn. 6C/72/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 2348,39 € a nemajetkovej ujmy vo výške 469,68 €, návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 v konaní sp. zn. 6C/97/2012 sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 224,42 € a nemajetkovej ujmy vo výške 44,88 €. Súd spojil podľa § 112 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku právne veci tunajšieho súdu vedené pod sp. zn. 6C/85/2012, 6C/97/2012, 5C/73/2012, 3C/92/2012, 4C/85/2012, 6C/72/2012, 6C/93/2012, 5C/89/2012, 5C/83/2012 a 5C/90/2012 na spoločné konanie pod spisovú značku 6C/85/2012.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že exekučný súd zapríčinil svojim nelegálnym konaním/ nesprávnym úradným postupom vznik škody na strane navrhovateľa. Navrhovateľ ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu navrhovateľ navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom exekučnému súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci 6C/85/2012 až dňa 30.01.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia (omeškanie viac ako 172 dní, pričom konanie začalo dňa 11.08.2010), vo veci 4C/58/2012 až dňa 06.04.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia (omeškanie viac ako 43 dní, pričom konanie začalo dňa 22.02.2011), vo veci 3C/92/2012 až dňa 02.08.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia (omeškanie viac ako 81 dní, pričom konanie začalo dňa 13.05.2011), vo veci 5C/83/2012 až dňa 15.02.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia (omeškanie viac ako 77 dní, pričom konanie začalo dňa 31.11.2010), vo veci 5C/90/2012 až dňa 17.03.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia (omeškanie viac ako 52 dní, pričom konanie začalo dňa 24.01.2011), vo veci 5C/89/2012 až dňa 25.07.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia (omeškanie viac ako 74 dní, pričom konanie začalo dňa 12.05.2011), vo veci 5C/73/2012 až dňa 18.11.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia (omeškanie viac ako 126 dní, pričom konanie začalo dňa 15.07.2010), vo veci 6C/93/2012 až 07.03.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia (omeškanie viac ako 49 dní, pričom konanie začalo dňa 17.01.2011), vo veci 6C/72/2012 až dňa 18.11.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia (omeškanie viac ako 121 dní, pričom konanie začalo dňa 20.07.2010), vo veci 6C/97/2012 až dňa 17.02.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia (omeškanie viac ako 76 dní, pričom konanie začalo dňa 03.12.2010). Ďalej uviedol, že v exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Nesprávny úradný postup charakterizoval a/ nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných

prieťahov a b/ vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok. Uviedol, že exekučný súd tým, že svojim nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny, a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi navrhovateľom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným odvíjajúceho svoju podstatu od uzatvorenej zmluvy o úvere. Na jednej strane existuje právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie lehoty ust. § 41 ZoRK a chýbajúci subjektívny prvok, ktorý vyvolá právne účinky, avšak je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane nie je možné zo strany navrhovateľa iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s prísl., pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offico. Uviedol, že podľa platnej právnej úpravy je rozsudok rozhodcovského súdu rovnocenným exekučným titulom s rozsudkom vydaným všeobecným súdom v občianskom súdnom konaní. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímnych očakávaní navrhovateľa, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá.

V návrhu uviedol, že majetková škoda v celkovej výške 18.272,41 € (690,27 € + 224,42 € +1944,29 € + 3096,19 € 3766,77 € + 2348,39 € + 756,08 € + 758,75 € + 1363,36 € + 3323,89 €) predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 3.654,48 € (138,05 € + 44,88 € + 388,86 € + 619,24 € + 753,35 € + 469,68 € + 151,22 € + 151,75 € + 272,67 € + 664,78 €), pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Potreba nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Majetková škoda predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úver. Nemajetková ujma predstavuje 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou). Náhrada majetkovej škody a nemajetkovej ujmy vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Partizánske. Navrhovateľ si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu).

V zmysle § 101 ods. 2 OSP súd rozhodol na pojednávaní v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu a v neprítomnosti odporcu, ktorí mali doručenie predvolania vykázané riadne a včas.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6C/85/2012, sp. zn. 6C/97/2012, sp. zn. 5C/73/2012, sp. zn. 3C/92/2012, sp. zn. 4C/58/2012, sp. zn. 6C/72/2012, sp. zn. 6C/93/2012 , sp. zn. 5C/89/2012, sp. zn. 5C/83/2012, sp. zn. 5C/90/2012 a zistil nasledovný skutkový a právny stav :

Odporca sa k návrhu písomne vyjadril podaním zo dňa 31.01.2014, ktoré bolo súdu doručené dňa 05.02.2014, v ktorom žiadal návrh zamietnuť. Poukázal na to, že návrh je zmätočný, keď navrhovateľ síce podal písomný návrh a poukazoval na konkrétne dôkazy, žiadne dôkazy však sám nepredložil. Uviedol, že nie je jasný ani titul nároku na náhrady škody. Navrhovateľ nepodnikol žiadne kroky pre odstránenie neželaného stavu v prieťahoch v konaní. Mal za to, že návrh je podaný predčasne, keď neuplynula 6 mesačná doba na predbežné prerokovanie nároku, v rámci ktorej navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť, na základe čoho odporca nepovažoval nárok za predbežne prerokovaný. Uviedol, že navrhovateľ podal prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody 23.4.2012, pričom už dňa 27.9.2012 boli súdu doručené všetky žaloby v spojenej veci a je teda zrejmé, že

navrhovateľ ich nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty, ale skôr. K samotnému postupu súdu odporca uviedol, že prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučný titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Od 01.06.2011 pätnásťdňová lehota na vydanie poverenia pre uvedené exekučné tituly neplatí. Uviedol, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty, neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonania exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Ďalej uviedol, že posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazili v rozhodnutí, ktorým ju súd zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohli viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia. Ďalej poukázal na to, že pri posudzovaní nároku na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť z existencie prieťahov v súdnom konaní by súd mohol vychádzať len vtedy, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil previnenia, ktoré má za následok prieťahy v konaní, príp. v právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva alebo právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Poukázal aj na to, že 15-dňová lehota uvedená v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku na vydanie poverenia sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia, ale 15 - dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. K výške majetkovej škody uviedol, že navrhovateľ nepreukázal existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha. Okrem toho nepreukázal existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a ani nevyožiadanosť pohľadávky. Ďalej uviedol, že rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku res iudicatae pre uplatnenie nároku navrhovateľa na súde. Navrhovateľ mal možnosť získať iný exekučný titul a to napríklad podaním návrhu na začatie konania, resp. platobným rozkazom, čo nevykonal a svojou nečinnosťou sám prispel k situácii, ktorú v žalobách namieta. Navrhovateľ tak nepreukázal ani vznik škody, ani jej výšku. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku podľa odporcu nemožno tvrdiť, že navrhovateľovi vznikla škoda postupom okresného súdu. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je potrebné preukázať existenciu škody a úvaha pri stanovení výšky škody pri paušálnych sumách za každý rok prieťahov v konaní, ktoré si navrhovateľ uplatňuje sú len hypotetické, ďalej je nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zrušil. Táto podmienka v prípade zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdom nie je splnená. Odporca mal za to, že navrhovateľ nepreukázal, že by v namietanom konaní, došlo k nesprávnemu úradnému postupu, že by mu vznikla nemajetková ujma, či majetková škoda. K nemajetkovej ujme uviedol, že navrhovateľ sa vo svojich žalobách domáha náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 20 % z istiny a príslušenstva, ktorá má byť spravodlivou satisfakciou za utrpený zásah do základných práv a má kompenzovať každé porušenie práva na súdnu ochranu, ktoré navrhovateľ uplatňoval podaním návrhu na začatie občianskeho súdneho konania. V prvom rade je potrebné poznamenať, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú irelevantné v predmetom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. V druhom rade požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 20 % z istiny a príslušenstva nie je podložená akýmikoľvek reálnymi skutočnosťami či rozumnou úvahou. Odporca považuje za krajne nesprávny spôsob určenia náhrady nemajetkovej ujmy percentuálnou čiastkou z tvrdenej skutočnej škody. V závere odporca konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu došlo k namietanému nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik skutočnej škody ani jej výšku, taktiež navrhovateľ nepreukázal ani vznik nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu (spočívajúcim v tom, že rozhodol o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia, a to po zákonom stanovenej lehote) a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Odporca má skôr za to, že stav, v ktorom sa navrhovateľ ocitol, si zavinil sám, a to spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv, a najmä je už v súčasnosti zrejmé, že navrhovateľ si uplatňuje ničím neodôvodnené a ničím nepreukázané čiastky, či už v podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy. Z dôvodu

nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. žiadal návrh zamietnuť.

Z uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 4NcC/553/2012-17 zo dňa 22.10.2012 vyplýva, že sudkyňa JUDr. Barbora Štefanová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 6C/85/2012.

Z uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19NcC/41/2014-92 zo dňa 01.07.2014 vyplýva, že sudkyňa JUDr. Eva Matulayová, PhD. nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 6C/85/2012. Sudkyňa JUDr. Eva Matulayovej, PhD. bola vec pridelená po preložení sudkyne JUDr. Barbory Štefanovej na iný súd.

Súd doplnil dokazovanie oboznámením sa so spisom Okresného súdu Partizánske sp. zn. č. k. 5Er/508/2010 z ktorého vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na tunajšom súde dňa 20.10.2010, pričom uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia bolo súdom vydané dňa 22.10.2010, teda v 15 dňovej lehote, preto tvrdenie navrhovateľa o nedodržaní 15 dňovej lehoty a o omeškaní viac ako 172 dní je úplne zavádzajúce.

Z exekučného spisu Okresného súdu Partizánske č. k. 5Er/7/2011 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená tunajšiemu súde dňa 14.01.2011, pričom uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia bolo vydané 18.01.2011, teda v 15 dňovej lehote, preto tvrdenie navrhovateľa o nedodržaní 15 dňovej lehoty a o omeškaní viac ako 76 dní je úplne zavádzajúce.

Zo spisu Okresného súdu Partizánske č. k. 6Er/427/2010 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na tunajšom súde dňa 8.9.2010 a uznesenie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia bolo zamietnuté dňa 13.09.2010, teda v 15 dňovej lehote, preto tvrdenie navrhovateľa o nedodržaní 15 dňovej lehoty a o omeškaní viac ako 126 dní je úplne zavádzajúce.

Zo spisu Okresného súdu Partizánske č.k. 3Er/436/2011 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na tunajšom súde dňa 18.07.2011 a súd rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia dňa 19.07.2011, teda v 15 dňovej lehote, preto tvrdenie navrhovateľa o nedodržaní 15 dňovej lehoty a o omeškaní viac ako 81 dní je úplne zavádzajúce.

Zo spisu Okresného súdu Partizánske č. k. 4Er/126/2011 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená tunajšiemu súde dňa 15.03.2011 a súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia 16.03.2011, teda v 15 dňovej lehote, preto tvrdenie navrhovateľa o nedodržaní 15 dňovej lehoty a o omeškaní viac ako 43 dní je úplne zavádzajúce.

Z exekučného spisu Okresného súdu Partizánske č. k. 5Er/431/2010 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná dňa 08.09.2010 a súd rozhodol uznesením o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia dňa 10.09.2010, teda v 15 dňovej lehote, preto tvrdenie navrhovateľa o nedodržaní 15 dňovej lehoty a o omeškaní viac ako 121 dní je úplne zavádzajúce.

Z exekučného spisu Okresného súdu Partizánske č. k. 5Er/43/2011 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia bola podaná na tunajší súd dňa 08.02.2011 a súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia dňa 10.02.2011, teda v 15 dňovej lehote, preto tvrdenie navrhovateľa o nedodržaní 15 dňovej lehoty a o omeškaní viac ako 49 dní je úplne zavádzajúce.

Z exekučného spisu Okresného súdu Partizánske č.k. 3Er/428/2011 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na tunajšom súde dňa 14.07.2011, pričom súd rozhodol uznesením o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia dňa 15.07.2011, teda v 15 dňovej lehote, preto tvrdenie navrhovateľa o nedodržaní 15 dňovej lehoty a o omeškaní viac ako 74 dní je úplne zavádzajúce.

Z exekučného spisu Okresného súdu Partizánske č. k. 3Er/8/2011 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na tunajšom súde dňa 14.01.2011, pričom uznesenie o

zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia bolo vydané dňa 21.01.2011, teda v 15 dňovej lehote, preto tvrdenie navrhovateľa o nedodržaní 15 dňovej lehoty a o omeškaní viac ako 77 dní je úplne zavádzajúce.

Z exekučného spisu Okresného súdu Partizánske č. k. 6Er/52/2011 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná na tunajšom súde dňa 14.02.2011, pričom uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia bolo vydané dňa 22.02.2011, teda v 15 dňovej lehote, preto tvrdenie navrhovateľa o nedodržaní 15 dňovej lehoty a o omeškaní viac ako 52 dní je úplne zavádzajúce.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. , právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 541/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plyní premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. lehota neplyní počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len Exekučný poriadok) - účinný v čase začatia exekučného konania,

exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c), d) a i) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmliev nimi schválených,

i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmliev, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Po vykonanom dokazovaní a po zhodnotení jeho výsledkov súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu nedôvodný, a preto ho zamietol.

Čo sa týka námietky odporcu, že navrhovateľ podal návrh predčasne súd uvádza, že navrhovateľ sa na odporcu obrátil so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 23.4.2012, pričom návrhy na súd podal skôr, ako uplynula lehota 6 mesiacov od podania tejto žiadosti, a to dňa 27.9.2012. Aj keď návrh bol podaný pred uplynutím 6 mesačnej lehoty, ku dňu rozhodovania súdu o návrhu navrhovateľa už bolo zrejme, že odporca neuznal nárok navrhovateľa a v rámci predbežného prerokovania ho neuspokojil, čo vyplynulo aj z vyjadrenia odporcu a preto mal súd za to, že v čase rozhodovania súdu 6 mesačná lehota uplynula, teda návrh už nemožno považovať za predčasne podaný. Navrhovateľ neposkytol odporcovi žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám žiadal. Odporca preto nárok navrhovateľa nepovažuje za predbežne prerokovaný.

Navrhovateľ sa v konaní domáhal náhrady škody za nesprávny úradný postup exekučného súdu z dôvodu, že k vydaniu poverenia nedošlo v zákonnej 15 dňovej lehote, resp. primeranej lehote, ako aj preto, že exekučný súd skúmal opätovne právo navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup a formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi navrhovateľom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným. Súd v tomto prípade neskúmal, či prišlo k prietahom v konaní. Zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej, resp. primeranej lehoty, z akého dôvodu a či je to dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda vznikla. V danom prípade súd vo všetkých desiatich veciach neudelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie, ale vo všetkých desiatich veciach súd rozhodol zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie v 15 dňovej lehote. Preto tvrdenia navrhovateľa o tom, že k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia - rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia došlo po uplynutí zákonnom stanovenej doby a že tým došlo k omeškaniu (pričom navrhovateľ uvádza v každom návrhu počet dní omeškania), je zavádzajúce a nepravdivé. Exekučný súd si vo všetkých desiatich veciach plnil svoju zákonnú povinnosť, ktorú mu zákon ukladá, a to ex offo skúmať súlad exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, teda jeho súlad so zákonom. Z hľadiska posúdenia lehoty na rozhodnutie súd zistil, že exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora v lehote 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia. V zmysle § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z.

bolo v čase podania žiadosti o udelenie poverenia možné vydať poverenie, na základe vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmliev nimi schválených, ako exekučného titulu. Až neskôr bol zákon v uvedenej časti novelizovaný tak, že exekučným titulom boli vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov. Podľa navrhovateľa rozhodcovský rozsudok je exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku. Rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul bol uvedený do § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku novelou účinnou od 01.06.2011. Novelizácia predmetného ustanovenia by bola nadbytočná, ak by išlo o exekučný titul podľa písmena i). Skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok sa za exekučný titul považoval podľa písmena d) svedčí aj komentár k § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého k novele účinnej od 01.06.2011 k zániku 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na základe rozhodcovského rozsudku došlo z dôvodu potreby preskúmania písomností pre prípad neprípustnosti exekúcie. Zákon č. 144/2010 Z. z., ktorý novelizoval Exekučný poriadok, sa vzťahuje aj na konania začaté pred účinnosťou tohto zákona (ASPI komentár k § 44 Exekučného poriadku). K vydávaniu poverení na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku dochádzalo a dochádza podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Zhodný názor vyplýva i z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 CoE 60/2011 z 19.05.2011. Pre výklad zákona je podstatný úmysel zákonodarcu - Národnej Rady SR prezentovaný v dôvodovej správe k novele § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Súd ďalej uvádza, že zo slovného a logického výkladu uvedeného ustanovenia Exekučného poriadku súd dospel k názoru, že lehota 15 dní sa vzťahuje len na rozhodnutie súdu, ktorým poverí súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. V ďalšej vete je uvedené, že ak zistí rozpor žiadosti, alebo návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, žiadosť zamietne, kde však už nie je uvedená žiadna lehota na rozhodnutie. Takýto výklad je logický aj preto, že pokiaľ súd zistí, že návrh na vykonanie exekúcie je v rozpore so zákonom, táto rozhodovacia činnosť si vyžaduje jednak zložitejšie právne posúdenie, čo si vyžaduje aj dlhší čas a jednak aj prípadné zadováženie listinných dôkazov potrebných pre rozhodnutie, prípadne aj vyjadrenie povinného.

V danom prípade vo všetkých desiatich spojených veciach nebolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie a o žiadosti súdneho exekútora bolo rozhodnuté uznesením o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia, pričom vo všetkých veciach súd rozhodol do 15 dní od podania týchto žiadostí. V zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku sa lehota 15 dní vôbec nevzťahovala na rozhodnutie o žiadosti na udelenie poverenia v predmetných exekučných veciach, keďže exekučným titulom bolo rozhodnutie rozhodcovského súdu a i v prípade, že by sa nejednalo o rozhodnutie podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, je súd toho názoru že zo samotného znenia ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva to, že lehota 15 dní sa týka len prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. Je tiež potrebné uviesť, že v predmetných 10 veciach exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia tak, že zamietol žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pritom rozhodol riadne a dokonca v lehote 15 dní od doručenia žiadosti, napriek tomu, že sa v týchto prípadoch 15 dňová lehota na rozhodnutie nevzťahovala.

Čo sa týka namietaného nesprávneho úradného postupu súdu v preskúvaní práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny, súd poukazuje na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého je exekučný súd ex offo povinný skúmať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Pri posudzovaní tohto základného predpokladu pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa exekučný súd nezaobrá vecnou správnosťou exekučného titulu, ale skúma, či exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý na to mal právomoc, a či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Exekučný poriadok označuje za exekučný titul nielen vykonateľné rozhodnutie súdu, ale napr. aj vykonateľné rozhodnutia orgánov verejnej správy, rozhodcovských súdov a iných orgánov. V prípade, ak exekučným titulom má byť rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória a súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné (nulitné - paakt), teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Obdobné dôsledky treba priznať aj rozhodnutiu iného orgánu, ak tento orgán nemal právomoc ho vydať, pokiaľ to právna úprava nevyklučuje. Rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci orgánu, ktorý ho vydal, tak nie je spôsobilé ani založiť prekážku res iudicata. Ak je predmetom rozhodcovského konania spor zo spotrebiteľského právneho vzťahu, aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci neúčinnosť, a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu. Takúto interpretáciu označených ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní v spojitosti s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje

naplnenie príkazu vyplývajúceho z princípu ochrany práv spotrebiteľa, ktorým je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa je predmetom verejného záujmu a je nevyhnutná pre zvýšenie životnej úrovne a kvality života občanov. Okrem toho tento výklad možno podporiť aj povinnosťou súdu rešpektovať základné právo na spravodlivú súdnu ochranu zaručené článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Toto právo sa zaručuje nielen tomu, kto uplatňuje svoje práva, ale aj tomu, proti komu je uplatňovaný nejaký nárok. V spotrebiteľských veciach je pomerne časté, že všeobecný súd môže prvýkrát poskytnúť spotrebiteľovi z úradnej povinnosti účinnú spravodlivú ochranu jeho práv až po podaní návrhu na exekúciu rozhodcovského rozsudku. Po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd preskúmava žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul z hľadiska ich súladu so zákonom. Pritom medziiným skúma, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky náležitosti, či je k návrhu pripojený exekučný titul opatrený potvrdením (doložkou) o vykonateľnosti, či je exekučný titul materiálne vykonateľný, či sú oprávnený a povinný osobami uvedenými v exekučnom titule a či sú splnené všeobecné podmienky konania v zmysle § 103 OSP. V štádiu exekučného konania, pri ktorom súd skúma, či žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrh na vykonanie exekúcie alebo exekučný titul nie sú v rozpore so zákonom (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), sa vychádza z tvrdení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie a z exekučného titulu. V tomto štádiu exekučný súd nevykonáva dokazovanie (ako procesnú činnosť súdu osobitne upravenú v ustanoveniach § 122 až § 124 OSP) - postačujúce je totiž, ak sú rozhodujúce skutočnosti dostatočne osvedčené okolnosťami vyplývajúcimi zo spisu, vrátane do neho založených listín. Dokazovanie (vyžadujúce nariadenie pojednávania s možnosťou účasti oprávneného i povinného) v tejto časti exekučného konania neprichádza do úvahy aj z dôvodu, aby sa tým nezmaril účel exekúcie, o ktorej sa má povinný prvýkrát dozvedieť až doručením upovedomenia o začatí exekúcie. K takému právnomu záveru dospel aj Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 5 MCdo 11/2012 zo dňa 29.4.2013.

Po vykonanom dokazovaní má súd za to, že navrhovateľovi nemohla vzniknúť majetková škoda, akú si uplatňuje v tomto konaní, ale táto by mohla vzniknúť v prípade nezákonne vydaného rozhodnutia exekučného súdu, kde však pre vznik základu nároku musí byť nezákonné rozhodnutie zrušené. V tomto prípade navrhovateľ nepodal proti rozhodnutiu súdu žiadny opravný prostriedok za účelom zrušenia nezákonného rozhodnutia súdu, len odvolanie, ktoré následne zobral späť a odvolací súd odvolacie konanie zastavil. V takomto prípade by teda mohol byť daný jednak základ nároku a jednak príčinná súvislosť so škodou, ak vznikla. Pretože súd dospel k názoru, že na strane odporcu konajúceho cestou exekučného súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, vo veci sa ďalej nezaoberal ani výškou majetkovej škody ani nemajetkovej ujmy, pretože nebol zistený právny základ, a to zodpovednosť odporcu za škodu. Nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú : a/ protiprávny úkon, resp. škodová udalosť, b/ vznik škody, c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom (škodovou udalosťou) a vznikom škody, d/ zavinenie (len v prípade subjektívnej zodpovednosti, pri objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt vznik škody zaviniel alebo nie). Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z. z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna (podľa § 3 ods. 2 zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť) čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu, resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda (ak vznikla) je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu (tzv. zodpovednosť za výsledok). Ústavným základom uvedenej zodpovednosti je čl. 46 ods. 3 ústavy ("Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom"). Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola týmto postupom spôsobená škoda. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve a len týmto postupom. Teda postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim, t. j. ak by

nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil. V tejto súvislosti súd uvádza, že majetková škoda nemôže byť uplatnená ako náhrada istiny s príslušenstvom, ale musí byť preukázané, že práve pre nesprávny úradný postup došlo k výške škody, ktorá musí byť vyčíslená presne a musí byť preukázaná aj príčinná súvislosť, čo však navrhovateľ nepreukázal a ku škode neprodukoval ani žiadne dôkazy. Navrhovateľ škodu charakterizuje ako náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úver. Existencia škody, jej výška a príčinná súvislosť ako základné atribúty zodpovednosti za škodu však v konaní preukázané neboli, a práve naopak v konaní bolo preukázané, že súd konal riadne a v súlade so zákonom.

Pokiaľ ide o nárok navrhovateľa na nemajetkovú ujmu, uplatnený žalobou v tomto konaní, túto môže súd priznať s ohľadom na ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, s prihliadnutím najmä na a/osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Súd má za to, že tak, ako sú v zákone koncipované, tieto sa vzťahujú na poškodeného - fyzickú osobu, okrem písm. b/, podľa ktorého by mal súd prihliadnuť na závažnosť vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k nej došlo. Nemajetková ujma nezávisí automaticky len od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty, ktorá v tomto prípade dodržaná bola vo všetkých prípadoch, a teda rozhodnutie súdu závisí aj od okolností, ktoré sú v tejto veci odôvodnene konštatované a na základe ktorých súd nevidel dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy. Podľa súdu sa navrhovateľ snaží predmetným podaním eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia vo svojej podnikateľskej aktivite. O žiadosti o udelenie poverenie súdnemu exekútorovi bolo právoplatne rozhodnuté. Konštatovanie že vo veci išlo o prieťah nie je všeobecný súd v tomto konaní oprávnený konštatovať a ani nebol zistený. Súd ďalej poukazuje na to, že prípadné priznanie nemajetkovej ujmy navrhovateľovi by bolo v rozpore s ust. § 1 OSP podľa ktorého Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb, ako aj v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že práve navrhovateľ, ktorého základ podnikateľskej činnosti je poskytovanie spotrebiteľských úverov na základe formulárových zmlúv a všeobecných zmluvných podmienok, ktoré obsahujú celý rad neprijateľných zložitých formulovaných zmluvných podmienok, s cieľom dosiahnuť zisk, a oslovil tú najzraniteľnejšiu skupinu obyvateľstva, ktorá nemôže týmto zmluvným podmienkam rozumieť, sa domáha v dôsledku porušenia svojich práv súdnej ochrany a nemajetkovej ujmy. Z množstva exekučných konaní, ktoré sú vedené na všetkých súdoch Slovenskej republiky je súdu známe, že navrhovateľ využíval práve rozhodcovské doložky a o jeho nárokoch rozhodovali rozhodcovské súdy, ktoré nerešpektovali ustanovenia právnej úpravy o ochrane spotrebiteľov a napriek ich povinnosti tieto skúmať, to nerobili a priznávali navrhovateľovi aj také plnenia, ktoré boli zjavne neplatné pre neprijateľné zmluvné podmienky. Je preto zarážajúce, že pri ochrane svojich práv sa striktné domáha ochrany svojich práv a dôsledného dodržiavania zákona, ale vo svojich zmluvných vzťahoch so svojimi klientmi už taký dôsledný nebol. Naopak, jeho podnikateľskou činnosťou sa zaoberala aj Európska komisia, ktorá vo svojom liste, ktorý bol aj pripojený odporcom k jeho vyjadreniu, uvádza, že útvary Komisie v súvislosti s praktikami navrhovateľa a ďalšími nebankovými inštitúciami na trhu spotrebiteľských úverov slovenských spotrebiteľom, poukazujú na problémy v spojitosti s praktikami, ktoré sa týkajú skutočností, že zmluvné podmienky sú stanovené prostredníctvom vopred formulovaných podmienok, ktoré jednostranne určili veritelia. Uviedol, že tieto podmienky sú pre spotrebiteľov veľmi tvrdé a ich zjavným cieľom je zbaviť spotrebiteľom práv, ktoré im vyplývajú z právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Uviedol, že jedným z osobitných aspektov je uplatňovanie nárokov zo strany nebankových inštitúcií, okrem iného prostredníctvom systematického využívania rozhodcovských orgánov, ktoré sa javia ako predpojaté, a v prípade ktorých sa zdá, že vôbec neuplatňujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. V danom prípade je zodpovednosť štátu za škodu vylúčená lebo absentuje nesprávny úradný postup a nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, lebo takéto rozhodnutie neexistuje, teda neboli preukázané základné aspekty zodpovednosti štátu za škodu, súd vydal rozhodnutia v súlade so zákonom, preto sú návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy ako nedôvodný zamietol.

S poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody súd návrhy navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedené na Okresnom súde Partizánske, pod č. k. 6C/85/2012, 6C/97/2012, 5C/73/2012, 3C/92/2012, 4C/58/2012, 6C/72/2012, 6C/93/2012, 5C/89/2012, 5C/83/2012 a 5C/90/2012 spojených pod číslom konania 6C/85/2012 ako nedôvodné zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal, napriek tomu, že bol odporca v konaní plne úspešný a trovy konania by mu patrili, avšak odporcovi žiadne trovy nevznikli, a ani zo spisu mu nevyplynuli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Partizánske na Krajský súd v Trenčíne písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu, rozhodol senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier - § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.) - odvolacím dôvodom sú len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak odporca nesplní povinnosť, ktorá mu bola uložená vykonateľným rozhodnutím, má navrhovateľ možnosť domáhať sa jej splnenia podaním návrhu na vykonanie exekúcie.